

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 26.12.16

תמ"ש 56991-11-14 יאח' נ' יאח' [redacted]

בפני כבוד השופטת שפּרה גליק

התובעות:

- 1. [redacted]
- 2. [redacted]

עייני בייכ עזייד אוחיון

נגד

הנתבע:

[redacted]
עייני בייכ עזייד וייס

פסק דין

- 1
- 2 עניינו של פסק הדין הוא הכרעה בתביעה כספית על סך - 368,686 ₪, אשר הגישו בנותיה ויורשותיה
- 3 של המנוחה [redacted] (להלן: "המנוחה") נגד בן זוגה לשעבר.
- 4
- 5 הרקע ותמצית הטענות
- 6
- 7 1. התובעות הן בנותיה ויורשותיה של המנוחה.
- 8
- 9 2. לאחר שנפרדה מבעלה הראשון, (אך לא התגרשה ממנו), עברה המנוחה להתגורר עם הנתבע,
- 10 שהיה אלמן, ואיתו חלקה את חייה עד לפטירתו. לטענת התובעות, תחילה בדירה שהיתה
- 11 שייכת לו בגבעתיים ולאחר מכן בדירה שרכש ברחוב הרצל כרמת גן.
- 12
- 13 3. לטענת התובעות, משנת 2007 ואילך, ניהלו המנוחה והנתבע אורח חיים כידועים בציבור.
- 14
- 15 4. לטענת התובעות, המנוחה חשקיעה מכספה ברכישת חפצי תכולה ומטלטלין שונים שהיו
- 16 דרושים לדירת המגורים שרכשו.
- 17
- 18 5. לאחר פטירת המנוחה ובמהלך השבעה, סיכמו התובעות והנתבע, כי מכיוון שהתובעת 2
- 19 אמורה לחזור לדרום אפריקה הן תבואנה לדירת המגורים, כדי לקחת בשלב הראשון את
- 20 תכשיטיה של המנוחה, סכום זה היה לאור בקשתו של הנתבע, כי יתר הדברים והעניינים
- 21 יושארו לטיפול לאחר 30 ימי האבל וגילוי המצבת.
- 22
- 23 6. לטענתן של התובעות, כאשר הגיעו לדירת המגורים "...הוציא הנתבע קופסת תכשיטים גדולה
- 24 של המנוחה ושתי קופסאות נוספות קטנות, ובמקום למסור אותן לתובעות הוא שלף את
- 25 תכולתן תכשיט אחר תכשיט, כשהוא לוקח מספר תכשיטים לעצמו, בטענה שהוא מעוניין

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 26.12.16

תמ"ש 56991-11-14 לזואח' נ' קולות, זואח'

בפני כבוד השופטת שמרה גליק

- 1 לשמרם אצלו למזכרת. בנוגע לצמיד זהב חדש שנשלף על ידו, טען הנתבע באוזני התובעות
2 לתדהמתן, "אני קניתי לה אותו לא מזמן ואני רוצה להחזיר אותו להחנות".
3 הוא סירב למסור להן את קופסאות התכשיטים הקטנות.
4
- 5 לטענת התובעות, הנתבע גם לא איפשר לתובעות לבוא לדירה ואפילו סירב לתת להן לקחת
6 בגד של המנוחה למזכרת. בסופו של דבר, מסר הנתבע לבעלה של התובעת 1 את חפצי המנוחה
7 במספר ארגזי קרטון.
8
- 9 לטענת התובעות, המנוחה השקיעה בדירה 400,000 ש"ח, ואף בנו של הנתבע אישר זאת, אך
10 לדבריו של הנתבע, אמר לו שמדובר בכספי מתנה. לטענת התובעות, השכום של 400,000 ש"ח
11 הועבר ע"י המנוחה לצורך רכישת הדירה בחמתאה בתאריך 20.07.08 לפקודת החברה
12 חקבלנית שממנה רכש הנתבע את הדירה.
13
- 14 התובעות הוסיפו וטענו, כי במסגרת כתב הגנתם, ולעניין סכומי הכסף שקיבל הנתבע מן
15 המנוחה, הוא טען, כי המנוחה העניקה לו הלוואה בסך 400,000 ש"ח. "אשר שימשה כמעין
16 הלוואת גישור שתייע לו במימון ביניים של הדירה נשוא התביעה שרכש על שמו, זאת עד
17 אשר יתקבלו בידו כספים מן הקונה שרכש ממנו דירה קודמת שהיתה בבעלותו נבעתיים
18 ונמכרה. התובעות הוסיפו עוד, כי הנתבע טען, כי לאחר שנמכרה דירתו הוא ביקש להשיב
19 למנוחה את ההלוואה, אך היא הסכימה לקבל רק 100,000 ש"ח וביקשה את יתרת הכסף
20 להפקיד לחשבונם המשותף של הצדדים, למיכך ביקשו התובעות כי תביעתן תהיה רק
21 להשבת הלוואה שחב הנתבע למנוחה".
22
- 23 מנגד, כבר הנתבע בכתב הגנתו בטיעונת התביעה.
24
- 25 הנתבע ציין בכתב הגנתו, כי יחסיו עם המנוחה חצטיינו באהבה, אמון וכבוד הדדי, ולא נתגלעו
26 ביניהם סכסוכים משמעותיים במהלך שנות הזוגיות.
27
- 28 הנתבע טען בכתב הגנתו, כי יש לדרות את תביעתן של התובעות. לטענתו, כתב התביעה
29 המקורי שזור לארכו בטיעונת עובדתיות, לפיהן כביכול הוא והמנוחה ראו בדירה ברמת גן
30 רכוש משותף, וזו כי למנוחה 30% מן הדירה ברמת גן. לטענתו של הנתבע, נחתם בינו ובין
31 המנוחה הסכם ממון השולל כל שיתוף.
32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 56991-11-14 בית דין נ' ~~המנוחה~~ ואח' נ' ~~המנוחה~~ ואח' תאריך: 26.12.16

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1 הנתבע הוסיף וטען, כי משהוגש כתב התביעה המתוקן נעלמו הטענות העובדתיות האמורות
2 בדבר שיתוף בדירה, וכעת לטענת היורשות, על הנתבע להחזיר 300,000 ₪, טענות סותרות
3 מהותית הטענות הקודמות.
4
- 5 13. עוד טען הנתבע, כי התביעה על פי ניסוחה ואופיית, כאשר התובעות מבקשות להיכנס בנעלי
6 אימון המנוחה, ולטעון בשמה טענה להשבת הלוואה, יש להחיל כללים מחמירים מבחינה
7 ראייתית כאילו היתה זו תביעה נגד עזבון, היינו, הראיות הדרושות הן ברמה גבוהה בהרבה
8 מזו המספיקת בהליך אורחי רגיל.
9
- 10 14. עוד הוסיף וטען, הנתבע, מאחר וקיים חסכם ממון, לגביו לא נטען דבר גם בחסכם המקורי,
11 ניתן לקבוע כבר עתה שהתובעות לא אמר אמת. הנתבע טען עוד, כי בנסיבות אלה, הגשת כתב
12 תביעה מתוקן מחוזה הוצאת בעל דין שטענותיהן בכתב התביעה המקורי נסתרו, בנסיבות
13 אלה, קשה לראות כיצד יצליחו התובעות לשכנע את בית המשפט הנכבד שהמנוחה לא עמדה
14 על זכות תביעה שעמדה לה כנגד הנתבע עוד בחייה, ושחירות זכאיות לנמוד על זכות
15 התביעה נטענת זו לאחר מותה. "באשר כבר בתחילת הדרך ועוד טרם נשמעו ראיות, מתברר
16 שהדברים שמסרת המנוחה ובנותיה אינם נכונים...".
17
- 18 15. כבר בחסכם הממון שאושר בבית המשפט ביום 19.03.09 לאחר המועד בו נטען שהיה צריך
19 להחזיר את החלואה, התייצבו המנוחה והנתבע בבית המשפט וחתמו על חסכם ממון בו
20 הסכימו, שאין לחס תביעות האחד כנגד השני.
21
- 22 16. הנתבע טען, כי החזיר למנוחה 100,000 ₪ ואת היתרה של 300,000 ₪ חמקידה בח"ן המשותף
23 כאשר סכום זה היווה את חשתפותם של המנוחה במימון החיים המשותפים של הצדדים.
24
- 25 17. בנסיבות אלה, ביקש הנתבע למחוק התביעה נגדו.
26
- 27 דיון
28
- 29 18. המנוחה והנתבע ערכו חסכם ממון, אותו אישר כבוד השופט נחמני ביום 19.03.09 (נסומן
30 כנספח א' וצורף לכתב ההגנה המתוקן של הנתבע).
31 עפ"י חסכם הממון קבעו ביניהם הצדדים, כי יחול ביניהם עיקרון ההפרדה הרכושית
32 המוחלטת (ראת סעיף 2.1 להסכם), הצדדים אף הוסיפו בסעיף 2.4 לחסכים, כי "מבלי לפגוע
33 בכלליות האמור לעיל, יובהר כי ההפרדת הרכושית המוחלטת בין הצדדים חלה ותמשיך
34 לחול אף לגבי זכויותיו של אשר בדירה המצויה ברחוב הרצל 40 ברמת גן...".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 56991-11-14 דאח' נ' דאח' ואח' תאריך: 26.12.16

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1 .19 זאת ועוד: בסעיף 3.2 הצהירה המנוחה:
- 2
- 3 "מבלי לפגוע בכלליות האמור בנוגע להפרדה הרכושית בין הצדדים, פליציה
- 4 מצהירה בזאת, כי אין לה ולא תהיינה לה כל תביעות/או דרישות ו/או טענות ו/או
- 5 זכויות מכל סוג ומין ביחס לדירה, הן במהלך החיים המשותפים והן במקרה של
- 6 פירוד בין הצדדים ללא קשר למשך שנות החיים המשותפים ומשך תקופת
- 7 המגורים בדירה."
- 8
- 9 אמור בעתה, טענת התובעות, כי למנוחה "הגיע" או כי היה סיכום כלשהו עם הנתבע, כי היא .20
- 10 זכאית ל-30% משווי הדירה הוא חסר יסוד, טוב איפוא עשו התובעות שזנחו טיעון זה.
- 11
- 12 בכתב ההגנה המקורי, טען הנתבע להפרדה רכושית בינו לכין המנוחה, אך טען, כי הוא לווה .21
- 13 ממנה 400,000 ₪, וכי הוא החזיר לה 100,000 ₪, כאשר את יתרת הסכום הוא הפקיד לח"ן
- 14 המשותף של הצדדים, וזאת בחשכמתה הממרשת של המנוחה.
- 15
- 16 .22 התובע העיד בעמוד 22 לפרוטוקול, באשר להחזר החלואה, כך:
- 17
- 18 י"ש. אתה טוען שהיתה חלואה, נכון?
- 19 ת. כן.
- 20 ש. כמה?
- 21 ת. 400,000 ₪.
- 22 ש. אתה טוען שהחזרת לה, נכון?
- 23 ת. כן.
- 24 ש. איך החזרת לה?
- 25 ת. החזרתי לה קודם כל, אנחנו היינו זוג, פרק ב', ואז החלטנו בני דוברנו,
- 26 שהיא תשלם מהוצאות של הבית 1/3 מההוצאות, חתלנו, וזה היה
- 27 מקובל על שנינו שהיא תשלם 1/3 ואני את היתר. כשהיא הלוחה את ה-
- 28 400 אלף ₪ זה היה כי לא קיבלתי את הכסף על תקונה של הדירה שלי,
- 29 אחרי שקיבלתי את הכסף, קיבלתי יותר מ-400 אלף ₪, אני נתתי לה 100
- 30 אלף ₪ ואמר שהיא רוצה חשבון משותף, כל ההכנסות שהיו לי מהביטוח
- 31 חלאומי, הכנסות פרטיות – הכל לחשבון הזה. אמרה – אתה יודע מה! לא
- 32 רוצה חשבונות עכשיו, קח 300 אלף ₪ וחשבון אחד, לא היה לה כרטיס
- 33 אשראי, היה פנקס שיקים מהחשבון המשותף.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 56991-11-14 יואח' נ' ק' יואח' תאריך: 26.12.16

במני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1 ש. אמרת שכל ה-400 אלף זה הלואה, עכשיו אתה אומר ש-300 אלף זה
2 זה מתנה?
3 ת. זה הוכנס לחשבון המשותף, אני הכנסתי לשם 1.5 מיליון והיא הכניסה
4 300 אלף שו.
5 ש. הכסף הוא שלך.
6 ת. גם שלה..
7
8 23. בהמשך עדותו, מעיד הנתבע, כי קנה בכספים אלה, ני"ע והכניס לחשבון המשותף וכי
9 יורשותיה של המנוחה קיבלו את מחצית מה שנשאר בחשבון המשותף. בעמוד 26
10 לפרוטוקול, מעיד הנתבע, כי הכספים הלכו והתמעטו ולהלן אביא מדבריו:
11
12 "כן, לאט לאט זה התדרדר במשך השנים. אני הכנסתי כסף כל חודש, היה לי
13 הכנסות של איזה 12,000 ש"ח משכ"ד, ביטוח לאומי, מהנאצים, איפה שהיה לי
14 הכנסתי לחשבון. היה לי רק חשבון אחד. למנוחה היה חשבון אחר בבנק שלה,
15 שהיא גם קיבלה מגרמניה, שכ"ד של בית, ביטוח לאומי, הכניסה לחשבון הפרטי
16 שלא מעניין אותי מה הכניסה, אני לא התעניינתי בזה ולא לקחתי גרוש, לא
17 הכנסתי שקל אחד לכיס שלי, זה הלך אליהם בסופו של דבר ולא התעניינתי."
18
19 24. גירסתו זה של הנתבע לא נסתרה.
20
21 25. הנתבע מסר את גירסתו זו, גם כאשר התובעות טענו, כי לאמן "הגיע" מן הנתבע שליש
22 דירה, גירסת שהן עצמן זנחו, הנתבע יכול היה שלא לפרט בעניין החלואה מיזמתו, אך עשה
23 כן, כדי להבהיר את אמיתות הדברים.
24
25 26. אין בידי לקבל את טענת התובעת (בעמוד 10 לפרוטוקול), לפיה הנתבע לא הצליח להוכיח
26 שהוא החזיר את ההלוואה, וזאת בין היתר:
27
28 26.1 הוכח שהנתבע הפקיד לחשבונם המשותף של הצדדים כ-1.5 מיליון ש"ח, וכן הפקיד
29 את הסכום של 300,000 ש"ח ולטענתו עפ"י בקשת המנוחה). הצדדים חיו מסכומים
30 אלה קרוב לעשר שנים.
31 אין לי ספק שניתן לראות בכך כחזר הלואה.
32
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 56991-11-14 נ' [REDACTED] ואח' נ' [REDACTED] ואח' תאריך: 26.12.16

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 26.2 התובעת מסי' 1 העידה (בעמוד 10 לפרוטוקול), כי למעשה אמה שלח המנוחה כלל
 1 לא אמרה דבר על החלואה, אלא אמרה שיש לה זכויות בדירה. מאחר שהוכח (לאור
 2 חסכם הממון בין הצדדים) כי למטחת לא היו זכויות בדירה, הרי חמסקנה
 3 המסתברת היא שחמנוחה לא אמרה הכל לבנותיה, או שלא אמרה לחן אמת,
 4 ודווקא מכאן עולה כי גירסת הנתבע היא הנכונה.
 5
 6
 7 26.3 לטענת התובעות, המנוחה והנתבע סיכמו ב-2014 ללכת לעו"ד דולינגר "ולחסדיר"
 8 הזכויות בדירה, וזאת אחרי שנתבע הראה לה עותק מצוואתו, לפיה הוא מעניק
 9 לת אחרי מותו 25% מהזכויות בדירה. עו"ד דולינגר אישר זאת בתקירתו הנגדית,
 10 עמודים 19 ו-20 לפרוטוקול, אך לדבריו "הם ישבו אצלי במשרד ולא הגיעו
 11 להבנות". ככל הנראה, המחלוקת היתה בגלל בעיית המיסוי, שבהעברה (לדברי עו"ד
 12 דולינגר, הכוונה היתה להעביר 25% מהזכויות בדירה למנוחה).
 13
 14 27. התובעות טענו בסיכומיהן, כילש לבחון את טענות הנתבע באמצעות הדוקטרינה של "הודאה
 15 וחדחה", ואולם בכל הכבוד, אין בידי לקבל גם טענה זו, וזאת בין היתר מן הטעמים:
 16
 17 27.1 ספק בכלל האם מדובר בכלל בטענה של "הודאה וחדחה". התובעות לא טענו כלל
 18 להלוואה, אלא "נשיגו" על טענתו של הנתבע עצמו.
 19
 20 27.2 כדי שהתובעות יוכלו לטעון טענה זו, היה עליהן להוכיח בעצמן את טענת החלואה,
 21 ולא רק (לאחר שנתבע הכהיר מן ההתחלה שניתנה לו החלואה ולא "חלק" מרכושה)
 22 להתבסס על טענות הנתבע, במובן זה אין המדובר כלל בטענת הודאה וחדחה
 23 קלאסית.
 24
 25 27.3 וניקד לכל – האמנתי לנתבע בטיעונותיו, כי חסכום של 300,000 ש"ח חומקד לחשבון
 26 המשותף של הצדדים כפי שהנתבע מצידו הפקיד 1,500,000 ש"ח לחשבון המשותף,
 27 ואפילו הייתי מקבלת את טענת "החלואה וחדחה" כי אז עמד הנתבע בנטל הראייתי
 28 המוטל עליו. הנתבע פירט און החמקדות בעדותו, והמקדות אלו נטשו מ-11/08 ועד
 29 01/09 כמפורט בנספח ה' לכתב החגנה המתוקן (ראה סעיף 22 לסיכומי הנתבע).
 30
 31 28. בזכור, בחסכם חנומון שנחתם ב-23.02.09 לא נזכרת החלואה. הנתבע טוען בסיכומיו, כי
 32 עובדה זו, יש בה כדי לתמוך בגירסתו, כיוון שהחלואה כבר הוחזרה (ע"י ההפקדה לח"ן
 33 המשותף) ואילו התובעות מטילות בכך ספק בסיכומיהן (ראה סעיף 26 ו' לסיכומים וראו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 56991-11-14 'אח' נ' 'אח' ואח' תאריך: 26.12.16

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1 מצטטות מפסק הדין בעניין ע"א 530/א' בנק דיסקונט נ' נופי פ"ד מ"ז (4) 116, ואולם בכל
2 הכבוד, אין המדובר בחיובים ישנים שנבלעו בהסכם החדש.
3 בענייננו מדובר בחיובים שפקעו, שכן החלואה הוחזרה והצדדים אף ציינו מפורשות שאין
4 לאיש מהם כל תביעה כלפי רעהו.
5
6 בעניין זה, אני מקבלת את טענת הנתבע בסיכומיו, אין המשל דומה למשל, שכן במקרה
7 המצוטט עלתה שאלה פרשנית של ההסכם מאוחר לפרעון החוב, ואין זה המקרה בפנינו,
8 שכן, כאן אין הסכם של "חוב" מחליף "חוב" אחר, אלא הסכם הממין הוא אירוע מאוחר
9 לטענה (שהוכחה) בדבר החזר החלואה, ונאמר בו במפורש, שאין לצדדים טענות או תביעות
10 איש כלפי רעהו.
11
12 29. ממילא לו החלואה היתה קיימת במועד חתימת הסכם הממון, מן הסתם היתה נזכרת
13 בהסכם הממון.
14
15 30. חיזוק נוסף אני מוצאת לטענת התזדהות החלואה בכך שהתובעות עצמן העידו שאינן לא אמרה
16 לחן שהנתבע חייב להן כספים, או כי היתה בכלל חלואה.
17
18 31. עו"ד דולינגר, שהעיד מטעם התובעות אמר, כי (עמוד 20 לפרוטוקול): "המנוחה גם אמרה
19 שהיא לא קיבלה אחרי שבעלה, הגרוש שלה נפטר, היא לא קיבלה מהבנות שלה את מה
20 שצריכה לקבל, גם את זה אמרה, גם את זה אמרה."
21
22 הינו אף הוסיף, כי למעשה התובעות לחצו על אימץ שהנתבע יעביר לה חלק מהדירה, אך
23 ההסכם לא השתכלל, כיוון שהנתבע סירב לשלם את מס הרכישה שיחויב בהעברה (היה מדובר
24 על העברת 25% מחזכויות והמנוחה ונתבע לא חיו נשואים), (ראה עדות עו"ד דולינגר בעמוד
25 20 לפרוטוקול).
26
27 דווקא מדברים אלה ניתן ללמוד, שהעובדות שמוסרות התובעות אינן מדויקות, וגם במובן
28 זה אני מעדיפה את גירסת הנתבע.
29
30 סיכומן של דבר.
31
32 32. התביעה נדחית.
33
34 33. התובעות תשאנה בהוצאות הנתבע לרבות שכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 26.12.16

תמ"ש 56991-11-14 לואח/ נ' [redacted] ואח'

בפני כבוד השופטת שפּרה גליק

1
2
3
4
5
6
7

34. ניתן לפרסום בהשמטת שמות הצדדים.

ניתן חיום, כ"ו כסלו תשע"ז, 26 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

שפּרה גליק

שפּרה גליק, שופטת

8
9
10

התחילים סגור לרעה